

TAHA SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ta, Ha.
- 2-4. Resûlüm! Kur'an'ı, sıkıntıya düşmen için değil, ancak; Allah'tan sakınacaklara öğüt olsun diye, yeri ve yüce semaları yaratanın katından, parça parça indirdik.
5. O, sonsuz merhamet ve şefkat sahibidir. Hükümrânlığı, arşı kaplamıştır.
6. Göklerde, yerde, ikisi arasında ve toprağın altında ne varsa hepsi O'nundur.
7. Sen, sesini ister yükselt ister yükseltme, fark etmez. Çünkü O, gizliyi de bilir, daha gizli olanı da.
8. Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayandır. En güzel isimler O'nundur.
9. Resûlüm! Mûsa'nın haberi sana geldi mi?
10. Hani O, bir ateş görmüştü de, ailesine: "Siz bekleyin. Ben, gerçekten bir ateş gördüm. Belki ondan size bir kor getiririm veya ateşin yanında yol gösteren birisini bulurum" demişti.
11. Ateşin yanına gelince, kendisine şöyle seslenildi: "Ey Mûsa!
12. Muhakkak ki Ben, senin Rabbinim. Şimdi ayakkabılarını çıkar. Şüphesiz ki sen, mukaddes bir vadide, Tuva'dasın.
13. Ben, seni peygamber seçtim. Şimdi bildirdiğimi dinle.
14. Muhakkak ki Ben, Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. Bana kulluk et ve Beni anmak için namaz kıl.
15. Kıyamet, mutlaka gelecektir. Onun vaktini gizliyorum ki, herkes neye çalışırsa karşılığını görsün.
16. Kıyamete inanmayıp da kendi hevesine uyan kimse, sakın seni Allah'a inanmaktan alıkoymasın. Yoksa helâk olursun.
17. Sağ elindeki nedir Ey Mûsa?
18. Mûsa dedi: "O, benim asamdır. Ona dayanırım. Onunla davarlarım yaprak silkerim ve onda, yararlanacağım başka şeyler de vardır".
19. Allah buyurdu: "Ey Mûsa, onu yere bırak".
20. Mûsa da onu yere bıraktı. Bir de ne görsün! O, hızla hareket eden büyük bir yılan değil mi!
21. Allah: "Tut onu, korkma! Biz onu ilk durumuna çevireceğiz.
22. Bir de, başka bir mucize olarak, elini koynuna koyuver de, kusursuz, bembeyaz çıkıversin.
23. Böylece sana, en büyük mucizelerimizden birini göstermek istiyoruz.
24. Sen, Firavun'a git. Çünkü o, gerçekten azdı" buyurdu.
25. Mûsa: "Rabbim! Göğsüme genişlik ver.

26. İşimi kolaylaştır.
27. Dilimden de düğümü çöz ki,
28. Sözümü iyi anlasınlar.
- 29-30. Bana, kendi ailemden, kardeşim Harun'u da yardımcı ver.
31. Onunla beni güçlendir.
32. Onu da işime ortak yap.
33. Böylece, seni çok tesbih edelim.
34. Ve seni çok analım.
35. Şüphesiz, Sen bizi görmektesin” dedi.
36. Allah: “Ey Mûsa! İstedğin sana verilmiştir.
37. Andolsun ki, Biz sana, bir kez daha lütufta bulunmuştuk.
38. Sen doğduğun zaman, annene gereken herşeyi bildirmiştik.
39. “Mûsa'yı sandığa koy, sonra onu denize bırak. Deniz onu kıyıya bıraksın da, Benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu alsın” diye annene bildirmiştik. Kontrolüm altında yetiştirilmen için, tarafımdan sana bir sevimlilik verdim.
40. Kız kardeşin gidip: “Size, onu bakacak birini bulayım mı?” dedi. Böylece, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye, seni annene geri verdik. Sen, bir defa da adam öldürmüştün. O zaman da seni, üzüntüden kurtarmış ve türlü türlü zorluklarla imtihan etmiştik. Sonra, Medyen halkı arasında yıllarca kaldın. Ey Mûsa! Nihâyet takdirimizle, şimdi de bugünlere geldin.
41. Ben seni, kendime peygamber seçtim.
42. Sen ve kardeşin mucizelerimle gidin. Beni anmakta ve hakkı tebliğde kusur etmeyin.
43. “Firavun'a gidin. Çünkü o, iyice azdı.
44. Ona yumuşak söz söyleyin. Olur ki söz dinler yahut Allah'tan korkar” buyurdu.
45. Onlar: “Ey Rabbimiz! Onun bize saldırmasından veya daha da azgınlaşmasından endişe ederiz” dediler.
46. Allah da: “Korkmayın! Şüphesiz Ben, sizinle beraberim. İştir ve görürüm.
47. Şimdi Firavun'a gidin ve: ‘Biz, Rabbinin elçileriyiz. İsrâiloğullarını serbest bırakıp bizimle gönder ve onlara işkence etme. Biz, sana Rabbinden mucize ile geldik. Selâm hidâyete uyanlara olsun.
48. Haberin olsun ki, bize, peygamberleri yalanlayıp haktan yüz çevirenlere, azap olunacağı bildirilmiştir’ deyin buyurdu.
49. Firavun'a gidip böyle söylediklerinde, Firavun: “Kimmiş sizin Rabbiniz Ey Mûsa?” dedi.
50. Mûsa: “Rabbimiz; herşeyi yerli yerince yaratarak, fayda ve zararlarını gösterip, yaratılış maksadına sevk edendir” dedi.
51. Firavun: “O taktirde, evvelki kavimlerin durumu ne olacak?” diye sordu.
52. Mûsa dedi ki: “Ona dair bilgi Rabbinin katında, Levh-i Mahfuz'dadır. Rabbim ne şaşırır, ne de unuttur.

53. O Rabbim ki, yeryüzünü size beşik yaptı. Onda, size yollar açtı. Ve gökten de su indirdi". İşte Biz, o su ile çeşit çeşit bitkilerden çiftler çıkarırız.
54. Onlardan yiyin ve hayvanlarınızı da otlatın. Muhakkak bunda akıl sahipleri için deliller vardır.
55. Sizi topraktan yarattık, yine oraya döndüreceğiz. Ve bir daha oradan çıkarıp dirilteceğiz.
56. Andolsun ki Biz, Firavun'a bütün mucizelerimizi gösterdik. Fakat o, bunları yalanladı ve inanmamakta diretti.
57. Ve: "Ey Mûsa! Sen, sihrinle bizi ülkemizden çıkarmak için mi geldin?"
58. Biz de sana, onun gibi bir sihir göstereceğiz. Buluşmamız için bir yer ve zaman tayin et. Senin ve bizim karşı çıkmayacağımız uygun bir yer olsun?" dedi.
59. Mûsa: "Sizinle buluşma zamanı, bayram gününde, insanların toplandığı kuşluk vakti olsun" dedi.
60. Bunun üzerine Firavun, dönüp gitti. Sonra bütün hilesini, hünerini ve sihirbazlarını toplayıp geldi.
61. Mûsa, sihirbazlara: "Yazıklar olsun size. Allah'a karşı yalan uydurmayın. Yoksa sizi azabıyla helâk eder. Allah'a karşı yalan uyduran, muhakkak perişan olmuştur" dedi.
62. Sihirbazlar, meseleyi aralarında tartışıp, gizlice fısıldaştılar.
63. Mûsa ile Harun'u göstererek: "Bu ikisi sihirbazdır. Sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve üstün olan dininizi yok etmek istiyorlar.
64. Bütün hünerinizi toplayın, sonra hep beraber toplu halde gelin. Bugün, üstün gelen kurtulacaktır" dediler.
65. Sihirbazlar: "Ey Mûsa! Önce asanı sen mi atacaksın, yoksa biz mi atalım" dediler.
66. Mûsa: "Önce siz atın" dedi. Sihirbazlar ellerindeki atınca, onların ipleri ve değnekleri, Mûsa'ya sihirlerinden dolayı koşuyor gibi göründü.
67. Mûsa, içinde bir korku hissetti.
68. Biz de: "Korkma! Üstün olan sensin.
69. Elindeki bırak, onların yaptıklarını yutsun. Onların yaptığı sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise, nereye gitse başarı kazanamaz" buyurduk.
70. Mûsa'nın asası, sihirleri yutunca, sihirbazlar secdeye kapanıp: "Biz, Harun ile Mûsa'nın Rabbine imân ettik" dediler.
71. Firavun: "Ben size izin vermeden ona mı inandınız? Şüphesiz o, size büyü öğreten büyüğünüzdür. Öyleyse, ben de sizin el ve ayaklarınızı çapraz keseceğim. Sizi, hurma dallarına asacağım. Böylece hangimizin azap bakımından daha şiddetli ve daha devamlı olduğunu bileceksiniz" dedi.
72. Sihirbazlar: "Biz seni, bize gelen açık delillere ve bizi yaratana kesinlikle tercih edemeyiz. Yapacağını yap. Sen, ancak bu dünya hayatında istediğini yapabilirsin.

73. Biz, Rabbimize imân ettik, O'nun; bizim günahımızı ve özellikle bize zorla yaptırdığın büyü günahını bağışlayacağını umuyoruz. Allah, sevap yönünden senden daha hayırlı ve azap vermede daha süreklidir” dediler.
74. Doğrusu, kim Rabbine suçlu olarak gelirse, hiç şüphesiz ona cehennem vardır. O, orada ne ölüp kurtulur, ne de yaşayışı hayat sayılır.
75. Kim de O'na, güzel işler yapan mü'min olarak gelirse, bunlar için üstün dereceler,
76. İçlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada, sürekli olarak kalırlar. İşte bu, arınıp temizlenenlerin mükâfatıdır.
77. Andolsun ki Biz Mûsa'ya: “Kullarımı geceleyin Mısır'dan çıkarıp yürüt. Asan ile suya vur, denizde onlar için yol aç. Düşmanın yetişmesinden korkma. Suda boğulmaktan da endişe etme” diye vahyettik.
78. Derken, Firavun, ordusuyla onların peşine düştü. Sonra da, deniz onları, dehşetli bir şekilde yutuverdi.
79. Böylece Firavun, kavmini saptırdı ve doğru yola da çıkaramadı.
80. Ey İsrâiloğulları! Sizi, düşmanınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında, Mûsa'ya Tevrat'ı indireceğimize söz verdik. Üzerinize de, bıldırcın eti ve kudret helvası indirdik.
81. Size, rızık olarak verdiklerimizin helâl ve temiz olanlarından yiyin ve onlarda haddi aşmayın. Yoksa cezayı hak edersiniz. Cezayı hak eden ise helâk olmuştur.
82. Ben, inkârdan dönüp tevbe eden, imân edip güzel işler yapan ve hidâyette devam eden kimse için de, muhakkak çok bağışlayıcıyım.
83. Allah: “Ey Mûsa! Seni kavminden ayırıp acele ettiren sebep nedir?” diye sordu.
84. Mûsa da: “Onlar, benim izimdedir. Rızana kavuşmak için, Sana acele geldim, Ey Rabbim!” dedi.
85. Allah: “Senden sonra, kavmini imtihan ettik. Ve Samiri, onları yoldan çıkardı” buyurdu.
86. Mûsa, üzgün ve kızgın olarak kavmine döndü. Onlara: “Ey kavmim! Rabbiniz size söz verip, Tevrat'ı vereceğini bildirmemiş miydi? Aradan çok mu zaman geçti? Yoksa Rabbinizin gazabına uğramak mı istediniz de bana verdiğiniz sözden vazgeçtiniz?” dedi.
87. Kavmi: “Ey Mûsa! Sana verdiğimiz sözden, kendi irademizle vazgeçmedik. Biz Mısır'dan çıkarken, o kavmin ziynet eşyalarından birtakım ağırlıklar yüklenmiştik. Onları ateşe attık, aynı şekilde Samiri de attı” dediler.
88. Sonunda Samiri onlara, böğüren bir buzağı heykeli yaptı. Bunun üzerine Samiri ve adamları: “Sizin ve Mûsa'nın ilâhı budur. Mûsa onu kaybetti, Tur'da arıyor” dediler.
89. Onlar görmüyorlar mıydı, o heykel onlara bir sözle karşılık veremez. Üstelik kendilerine bir fayda yahut zararı da dokunmazdı?
90. Andolsun ki, Harun onlara: “Ey kavmim! Siz, bununla imtihan edildiniz. Muhakkak ki Rabbiniz, Rahman olan Allah'tır. Siz de bana uyun ve emrime itaat edin” dedi.
91. Kavmi: “Biz, Mûsa dönünceye kadar, buzağıya tapmaktan vazgeçecek değiliz” dediler.

92. Mûsa, dönüp geldiğinde: “Ey Harun! Onların sapıtıldığını görünce neden karşı çıkmadın,
93. Neden bana uymadın? Yoksa emrime karşı mı geldin?” dedi.
94. Harun: “Ey anamın oğlu! Saçımı-sakalımı bırak. Bana, ‘Sözümü tutmadın ve İsrâiloğulları arasında ayrılık çıkardın’ demenden korktum da üzerlerine gitmedim” dedi.
95. Mûsa Samiri’ye dönerek: “Ey Samiri! Senin bu yaptığın nedir?” dedi.
96. Samiri: “Ben, onların görmediğini gördüm. Cebrail’in ayak bastığı yerden bir avuç toprak aldım ve erittiğim ziynet eşyalarının içine attım. Bu işi, nefsim bana hoş gösterdi” dedi.
97. Mûsa: “Defol! Bundan böyle, sende öyle bir hastalık belirecek ki, kimseye dokunamayacak ve hayatın boyunca “Bana dokunmayın” deyip duracaksın. Ahirette de sana vadedilmiş bir azap vardır. Senin için asla kurtuluş yoktur. Şimdi tapıp durduğun ilâhına bak. Biz onu yakacağız. Sonra da ufalayıp parçalarını denize savuracağız” dedi.
98. Sizin ilâhınız ancak O Allah’tır ki, O’ndan başka ibadete lâayık hiç bir ilâh yoktur. O’nun ilmi herşeyi kuşatmıştır.
99. Resûlüm! Geçmiş ümmetlerin başına gelenlerden bir kısmını, sana böylece anlatıyoruz. Biz sana, tarafımızdan ibret ve tefekkür kaynağı bir kitap, yani Kur’an verdik.
100. Kim Kur’an’dan yüz çevirirse, kıyamet günü için, ağır bir günah yüklenmiş olur.
101. O günahın azabı içinde, ebedi olarak kalırlar. Kıyamet gününde, ne kötü bir yüktür o!
102. O gün, sur’a üflenir. Biz, suçlu kâfirleri, gözleri dehşetten gömgök olmuş durumda, mahşerde toplarız.
103. Aralarında: “Dünyada olsa olsa, on gün kalmışsınızdır” diye fısıldaşırlar.
104. Biz, onların ne söylediklerini daha iyi biliriz. Onların daha mantıklı düşünenleri ise “Bir günden fazla kalmadık” derler.
105. Habîbim! Sana, kıyamet gününde dağların ne olacağını soruyorlar. De ki: “Rabbim, onları kül gibi ufalayıp savuracak.
106. Sonra, yerlerini dümdüz toprak halinde bırakacak.”
107. Öyle ki, onda ne bir çukur görürsün, ne de bir yükseklik.
108. O gün insanlar, hiçbir tarafa sapmadan, kendilerini çağırın İsrâfil’in davetine uyarlar. Rahman’ın korkusundan, bütün sesler kısılmıştır. Artık, fısıltıdan başka hiçbir ses işitemezsin.
109. O gün, Rahman’ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati fayda vermez.
110. Allah, onların geçmişlerini ve geleceklerini bilir. Onların ilmi ise, bunu asla kavrayamaz.

- 111.** Artık bütün yüzler, ezeli ve ebedi hayat sahibi olan ve yarattıklarını daima görüp gözetken Allah'ın huzurunda eğilmiştir. İnkâr ve şirk zulmünü yüklenmiş olan kimse ise, o gün büyük zarara uğrayacaktır.
- 112.** Mü'min olarak güzel işler yapanlar ise, ne zulme uğramaktan korkarlar, ne de sevaplarının eksilmesinden.
- 113.** Biz Kur'an'ı, arapça olarak indirdik. Ve insanlar, günahattan sakınsınlar yahut kendileri için bir öğüt ve ibrete vesile olsun diye, değişik üslûplarla, onları tekrar tekrar uyardık.
- 114.** Mülkün hakiki sahibi olan ve hükmü herşeye geçen Allah, çok yücedir. Resûlüm! Sana vahy edilmesi henüz tamamlanmadan, unutmamak için Kur'an'ı tekrar ederek okumaya çalışarak acele etme. Ve "Ey Rabbim! Benim ilmimi arttır" de.
- 115.** Andolsun ki, daha önce de Adem'e: "Bu ağaca yaklaşmayın" diye emretmiştik. O ise, bunu unuttu. Fakat Biz, onu hatada ısrarlı bulmadık.
- 116.** Meleklerle: "Adem'e secde edin" dediğimizde, iblis hariç, hepsi secde ettiler. O ise, secde etmemekte diretti.
- 117.** Biz de: "Ey Adem! Şüphesiz iblis, senin ve eşinin düşmanıdır. Sakın sizi aldatıp da cennetten çıkarmasın. Sonra sıkıntıya düşersin.
- 118.** Cennette sana, ne acıkmak vardır, ne de çıplak kalmak.
- 119.** Orada susamaz, güneşten de rahatsız olmazsın" buyurduk.
- 120.** Derken, şeytan ona vesvese verdi. Ve: "Ey Adem! Meyvesinden yediğinde ebedi cennette kalacağın bir ağacın ve tükenmez bir mülkün yolunu sana göstereyim mi?" dedi.
- 121.** İkisi de o ağacın meyvesinden yediler. Bunun üzerine edep yerleri kendilerine açılıverdi. Ve cennet yapraklarıyla örtünmeye çalıştılar. Adem, böylece Rabbinin emrine karşı geldiği için şaşırıp kaldı.
- 122.** Rabbi, sonra onu peygamber seçti, tevbesini kabul etti. Ve ona doğru yolu gösterdi.
- 123.** Ve onlara buyurdu ki: "Birbirinize düşman olarak hepiniz cennetten yere inin. Benden size bir hidâyet rehberi geldiğinde, kim gösterdiğim yola uyarsa, sapıtmaz ve bedbaht da olmaz.
- 124.** Ama kim Benim kitabımdan yüz çevirirse, onun da geçiminde darlık olur. Kıyamet gününde, onu kör olarak diriltiriz.
- 125.** O zaman da: "Ey Rabbim! Niçin beni kör olarak dirilttin? Halbuki ben, dünyada çok iyi görüyordum" der.
- 126.** Allah da: "Evet öyleydin. Fakat âyetlerimiz geldiğinde, sen onları unutmuştun. Bugün de sen, işte öyle unutulursun" buyurur.
- 127.** Hevesine uyararak haddi aşan ve Rabbinin âyetlerine imân etmeyen kimseyi, Biz işte böyle cezalandırırız. Ahiret azabı ise, elbette daha şiddetli ve daha süreklidir.

- 128.** Biz, onlardan önce de nice nesilleri helâk ettik. Bu, onlara ders olmadı mı? Halbuki kendileri de onların yurtlarında gezip duruyorlar. Şüphesiz ki bunda, akıl sahipleri için ibretler vardır.
- 129.** Eğer Rabbin, cezayı kıyamet gününe bırakmış ve onlar için muayyen bir zaman takdir etmiş olmasaydı, azap, onlara çoktan gelmiş olurdu.
- 130.** Habîbim! O halde sen, onların söylediklerine sabret. Güneşin doğmasından ve batmasından önce, Rabbin hamd ile tesbih et. Gecenin bir kısmında ve gündüzün belli vakitlerinde de ibadet et. Umulur ki, Rabbinin rızasına erersin.
- 131.** Onlardan bir kısmına, sırf imtihan etmek için verdiğimiz dünya hayatının süsüne de gözünü dikme. Rabbinin sana nasip ettiği rızık, elbette daha hayırlı ve daha devamlıdır.
- 132.** Ailene ve ümmetine namaz kılmalarını emret. Sen de namaza sabır ve sebatla devam et. Biz, senden rızık istemiyoruz. Aksine senin rızığın Bize aittir. Güzel sonuç, Allah'ın emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakınanlarındır.
- 133.** Yine de kâfirler, "Muhammed, gerçek peygamber olduğuna dair, Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!" dediler. Peki, Hz. Muhammed ve Kur'an hakkında Tevrat ve İncil'de bulunan apaçık deliller onlara gelmedi mi?
- 134.** Eğer Biz onları, peygamber göndermeden azap ile cezalandırsaydık, o zaman da: "Ey Rabbimiz! Ne olurdu, bize bir peygamber gönderseydin de, böyle rezil ve alçak olmadan evvel, âyetlerine uysaydık" diyeceklerdi.
- 135.** Resûlüm! De ki: "Herkes sonunu bekliyor. Siz de bekleyin. Doğru yolun yolcusu ve hidâyete eren kimmiş, yakında bileceksiniz."